

2 октомврий

Командирът на 11-и полкъ съ 3 офицери, които последни се оттеглиха и които по чудо не останаха въ пленъ, и частъ отъ войниците отъ 1-а и 2-а дружини къмъ 14 часа стигна въ с. Скочивиръ. Отъ непрекъснатите боеве, отъ 24 часовото пътуване презъ нощта и презъ деня по урви, гори, непрестанни скали на дола, офицерите и войниците бѣха капнали отъ умора. Това не бѣха хора, а сѣнки. При пристигането си въ с. Скочивиръ тѣ грохнаха и не можаха да се повдигнатъ отъ мястото си. Почти всички бѣха съ подбити крака и не можеха да се държатъ на тѣхъ. Полковникъ Христовъ заповѣда на командира на 2-а дружина да причака пристигашите още войници, да ги организира, да се нахранятъ, да пренощуватъ въ селото и сутринъ та рано да тръгнатъ за с. Петалино, за кѫдето той по заповѣдъ въ 21 часа замина за щаба на бригадата.

Една частъ отъ 1-а дружина съ командира на дружината бѣ отстъпила къмъ Султане Кюлбелери. Тукъ, по заповѣдъ на команда на бригадата, дружината засе позиция на хребета, който се спуска отъ к. 1881 въ северозападна посока, и почна да укрепява позицията. Презъ деня противникът обстреляваш дружината съ пушеченъ и картеченъ огнь.

3-а дружина (9-а, 10-а, 11-а, 12-а и 3-а роти), следъ като успѣ презъ нощта да излѣзе изъ огнения пръстенъ при Инзовата чука, въ който бѣ попаднала, въ 8:30 часа по заповѣдъ на командира на бригадата потегли отъ к. 1881 за с. Будинарци, гдето стигна въ 16:30 часа и се разположи на станъ. Дружината бѣ много пострадала, особено въ последните ожесточени боеве на Инзовата чука. Заедно съ 3-а рота (5 роти) тя броеше само 247 човѣка.

4-а дружина по заповѣдъ засе позиция на хребета западно отъ пътя к. 2368—Султане Кюлбелери. Поради липса на окопи дружината засе позицията съ отдѣлни групи, застанали задъ канаритѣ. Участъкътъ бѣ много голъмъ и се засе твърде слабо.

Още въ 3 часа полковникъ Богдановъ получи заповѣдъ отъ XI армия да заеме позиция отъ к. 1881 до р. Черна. Тъй като тази позиция бѣ дълга и неудобна, а хората останали малко и разсипани, той донесе и моли да заеме по-удобната позиция на линията Търнава—Будинарци—в. Еръ. Щабътъ на XI армия едва въ 18 часа отговори, че не е съгласенъ съ това.

На 2 октомврий командирътъ на Дринската дивизия заповѣда дѣсната колона да продължи настѫплението си къмъ к. 1881—с. Петалино.

3 октомврий

Сутринта на 3 октомврий командирътъ на бригадата даде заповѣдъ за заемане на новата позиция, която раздѣли на два участъка: дѣсенъ — полковникъ Поповъ отъ Султане Кюлбелери до р. Черна, да се заеме съ 11-и полкъ и частите отъ 43-и, 58-и и 46-и полкове и лѣвъ — к. 1881, да се заеме отъ подполковникъ Ионковъ съ 1/24-а дружина, 2 роти отъ 46-и полкъ и 2 ордия.

4/11-а дружина съ 2/58-а рота и 4/2-а планинска батарея остана на заетата си отъ вчера позиция.

11-и полкъ трѣбваше да заеме позиция на гребена северно отъ с. Петалино — отъ лесистия връхъ до вливането на Петалин-